

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.543 van 10 december 1998
in de zaak A. 54.045/VII-12.264.**

In zake : Christian D'HOOGE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. DE JAEGER,
kantoor houdende te MALDEGEM,
Westeindestraat 145

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Christian D'HOOGE op 15 oktober 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 30 juli 1993 waarbij zijn beroep, aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 25 februari 1993 houdende weigering aan verzoeker om een inrichting gelegen te 9990 Maldegem, Oude Burkelslag 33, uit te breiden met een mestvarkensstal voor 1.140 dieren en een mestopslag van 1.560 m³, ongegrond wordt verklaard en de vergunning voor de uitbreiding met een mestvarkensstal voor 1.120 dieren en een mestopslag van 1.560 m³ wordt geweigerd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 2 april 1998 die
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende
partij;

Gelet op de beschikking van 15 september
1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
19 november 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. DE
JAEGER, die verschijnt voor de verzoeker, en van
Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe
gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van
19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat een landbouwbedrijf uit te
Maldegem aan de Oude Burkelslag 33. Hiervoor beschikt
hij over een vergunning, gegeven bij wijze van aktename

door het college van burgemeester en schepenen van Maldegem van 30 maart 1992 voor de exploitatie van een bedrijf van 160 zeugen, 1.200 m³ mestopslag en 5.000 l stookolie en dit voor de termijn tot 1 september 2011.

1.2. Op 5 november 1992 vraagt verzoeker aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunning voor de uitbreiding van dit bedrijf naar een gesloten varkensbedrijf met in totaal 193 zeugen, 1.140 vleesvarkens, 12 niet productieve zeugen en 2 beren, met een mestopslag van in totaal 2.760 m³.

1.3. Bij besluit van de bestendige deputatie van 25 februari 1993 wordt de gevraagde vergunning geweigerd.

1.4. Bij verzochtschrift van 27 maart 1993, verzonden bij ter post aangetekend schrijven op 29 maart 1993, tekent verzoeker hoger beroep aan tegen voormelde beslissing.

1.5. Nadat in de loop van de beroepsprocedure diverse gunstige en ongunstige adviezen werden verleend, wordt met het thans bestreden ministerieel besluit van 30 juli 1993 het beroep ongegrond verklaard en wordt de vergunning voor de uitbreiding van de inrichting met 1.120 dieren en 1.560 m³ mestopslag geweigerd;

2. De ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat het beroep te laat werd ingesteld, daar verzoeker zelf voorhoudt de kennisgeving van de bestreden beslissing te hebben ontvangen op 16 augustus 1993;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord terecht repliceert dat zijn verzoekschrift met een op 15 oktober 1993 ter post aangetekende zending werd verzonden; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. De gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker het eerste middel als volgt uiteenzet :

"Art. 30 B. VI. Ex. 06.02.1991 voorziet wat de besluiten over milieuvergunningaanvragen moeten bevatten en geeft een opsomming welke gegevens dienen vervat.

Het besluit van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen hield drie motieven in, die leidden tot een weigeringsbesluit. In graad van beroep werden deze motieven door verzoeker ontkracht en diende vastgesteld dat een weigeringsbesluit op die gronden niet gebaseerd kon worden. De Heer Minister steunde zich in zijn weigeringsbesluit op andere motieven, die echter zodanig vaag zijn dat ze elke rechtszekerheid ondergraaft (sic) en op motieven, die nergens wettelijk zijn vastgelegd.

'... de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, de wateren, de natuur en de mens buiten de inrichting, veroorzaakt door de gevraagde exploitatie ...'; is een bijna pamflettaire stijl, die verzoeker geen enkele kans biedt om zich op basis van precieze wettelijke gegevens in regel te stellen; zulke zinsnede houdt in dat geen enkel bedrijf van varkenshouderij mag worden vergund, hoewel dit toch in een groot aantal gevallen is gebeurd. Dit houdt een schending van het gelijkheidsbeginsel tussen de Belgen, welke zich in gelijkaardige situatie bevinden, in;

Verzoeker voldeed aan alle op VLAREM II en Min. Besl. 06.09.1990 gebaseerde voorschriften, qua verhouding moederdieren t.o.v. mestvarkens, qua zonering wat betreft de ligging van het bedrijf in een witte zone, qua geslotenheid van het bedrijf, qua mestopslag en mestuitspreiding, qua afstand van woon-, uitbreidings- en parkzones.
(Zie daaromtrent ook de NBN 15-102 normen)

Als objectieve normen, opgegeven om VLAREM II te onderbouwen en concreet te maken, niet voldoende zijn, moet men de normen aanpassen en niet teruggrijpen naar omschrijvingen, die elke rechtszekerheid op de helling zetten en de willekeur laten heersen, wat in een rechtsstaat onduldbaar is.

De motiveringsplicht is hier overtreden en de rechten der verdediging zijn geschonden";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord volgend verweer verstrekt :

"Alhoewel niet heel duidelijk omschreven lijkt het dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending inroept van het gelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, de motiveringsplicht en de schending van de rechten van verdediging.

De normen vastgesteld in titel II van het VLAREM zijn minimumnormen waarvan de overheid kan afwijken mits zij hiervoor welbepaalde redenen heeft en aldus haar zienswijze afdoend motiveert. In casu stelde de minister dat wegens een te beperkte ruimtelijke scheiding tussen de nieuw te bouwen stal en de omliggende bestemmingsgebieden de gevraagde inrichting aanleiding zal geven tot een overdreven geurhinder en dat deze hinder, zelfs mits het opleggen van milieuvergunningsvoorwaarden, niet tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden. Aldus heeft de minister op gemotiveerde wijze uitgelegd waarom in casu afgeweken werd van de minimumnormering voorzien in titel II van het VLAREM en waarom hij vanuit milieuhygiënisch standpunt een strengere norm heeft geëist.

Het aangevoerde middel schendt dan ook geen van de voormelde algemene beginselen van behoorlijk bestuur en evenmin het gelijkheidsbeginsel gezien de verzoekende partij niet afdoend aantoonde dat in gelijkaardige gevallen het bestuur niet gelijke beslissingen zou hebben genomen";

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat de motieven van de bestreden beslissing op geen wettige basis zijn gesteund en dat zij zeer vaag zijn, zodat hij niet eens een verweer kan voeren, dat aldus het rechtszekerheids- en het gelijkheidsbeginsel zijn geschonden, dat de enkele vermelding dat vanuit milieuhygiënisch oogpunt strengere eisen worden gesteld dan diegene die in VLAREM II zijn vastgelegd, niet volstaat aangezien niet wordt aangetoond welke die eisen zijn en waarom deze worden opgelegd; dat hij nog verwijst naar een beslissing van de minister waarbij aan Luc HUYGHE een milieuvergunning werd verleend voor een bedrijf van 200 zeugen en 1.600

mestvarkens gelegen te Maldegem aan de Goebilkstraat, nr. 1, dat volgens verzoeker van ongeveer dezelfde grootte is als zijn bedrijf en op slechts enkele honderden meters ervan is gelegen;

3.4.1. Overwegende dat het eerste middel, zoals uiteengezet in het verzoekschrift neerkomt op de schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord voor het eerst in concreto refereert naar een milieuvergunning verleend aan Luc HUYGHE, om aan te tonen dat ook het gelijkheidsbeginsel werd geschonden; dat evenwel verzoeker nalaat aan te tonen dat hij bij het indienen van zijn beroep niet op de hoogte was van die vergunning en hij die grief pas in concreto voor het eerst in zijn memorie van wederantwoord kon aanbrengen; dat die vaststelling alleen reeds volstaat om die grief als onontvankelijk te verwerpen;

3.4.2. Overwegende dat het bestreden besluit volgende overwegingen bevat :

"Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de aanvrager in zijn aanvraag onder punt 4.1. aangeeft dat de aanvraag o.m. betrekking heeft op 1.120 varkens; dat tevens in de aanvraag wordt aangegeven dat met de gevraagde uitbreiding wordt beoogd een gesloten varkenshouderij tot stand te brengen; dat gelet op de reeds vergunde 160 zeugen het totaal aantal varkens tot 1.280 oploopt; dat volgens de preciseringen verstrekt in het beroepschrift, de uitbreiding zou gaan om 1.154 varkens tot een totaal van 1.314; dat het voorwerp van de vergunningsaanvraag evenwel niet kan uitgebreid worden in beroep; dat bijgevolg dient uitgegaan van een vraag tot uitbreiding met 1.120 varkens tot een totaal van 1.280;

Overwegende dat de inrichting niet is gelegen in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een bijzondere bescherming vergt; dat de stal gelegen is op circa 2.400 m van een woongebied (ander dan een

woongebied met landelijk karakter), op circa 2.400 m van een woonuitbreidingsgebied, circa 2.200 m van een recreatiegebied; dat de inrichting - zoals nader gepreciseerd in het beroepschrift - waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, te weten in totaal 1.280 varkens, ouder dan 10 weken, waarvan 160 zeugen, een gesloten karakter heeft; dat gelet op de te beperkte ruimtelijke scheiding tussen de nieuw te bouwen stal en de voormelde bestemmingsgebieden, de gevraagde inrichting aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in het oppervlaktewaterwinningsgebied van Kluizen; dat dit vanuit milieutechnisch oogpunt onaanvaardbaar is;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 8.731 kg P_2O_5 respectievelijk 16.728 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 44 ha; dat de aanvrager de beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond van circa 19 ha en stelt tevens over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 31 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat een ecologisch verantwoorde afzet van de geproduceerde dierlijke mest bijgevolg mogelijk is; dat de aanvrager bij brief van meester Remi DE JAEGER, ontvangen op 21 juni 1993, stavingsstukken aangaande de mestafzet heeft toegevoegd aan het dossier;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, zelfs mits naleving van de op te leggen milieuvergunningsvoorwaarden, niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt";

3.4.3. Overwegende, wat het eerste weigeringsmotief betreft, te weten dat gelet op de te geringe ruimtelijke scheiding tussen de inrichting en de meest nabije woon-, woonuitbreidings- en recreatiegebieden die respectievelijk op ca. 2.400 m, 2.400 m en 2.200 m afstand van de inrichting zijn gelegen, de exploitatie voor die gebieden aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder, dat ten tijde van de bestreden beslissing geen reglementaire vastgestelde afstandsregel gold die op het stuk van varkenshouderijen minimumafstanden ten opzichte van

geurhindergevoelige gebieden bepaalde; dat de bestreden beslissing geen enkel wetenschappelijk of technisch gefundeerd criterium noch een verwijzing naar vaststellingen ter plaatse bevat; dat in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij in haar laatste memorie beweert, de geurhinder van de exploitatie van een gesloten varkenshouderij van 1.280 dieren voor gebieden op een afstand van minstens 2.200 meter gelegen niet "de evidentie zelf" is; dat de motivering op het vlak van de geurhinder niet afdoende is;

3.4.4. Overwegende, wat het tweede weigeringsmotief betreft, te weten de ligging van de inrichting in het waterwinningsgebied "Kluizen", dat alhoewel het bestreden besluit stelt dat "een ecologisch verantwoorde afzet van de geproduceerde dierlijke mest ... mogelijk is" en "dat de inrichting niet is gelegen in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een bijzondere bescherming vergt", het desniettegenstaande nergens preciseert waarom de ligging van het bedrijf in het hydrografisch bekken van Kluizen toch mede een beletsel vormt voor het toekennen van de milieuvergunning, noch verwijst naar een desbetreffende reglementering; dat dienvolgens op dit stuk het besluit evenmin afdoende is gemotiveerd;

3.4.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het eerste middel, in de mate dat daarin de schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt aangevoerd, gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting van 30 juli 1993 waarbij het beroep van Christian D'HOOGE, aangetekend

tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 25 februari 1993 houdende weigering om een inrichting gelegen te 9990 Maldegem, Oude Burkelslag 33, uit te breiden met een mestvarkensstal voor 1.140 dieren en een mestopslag van 1.560 m³ ongegrond wordt verklaard en de vergunning voor de uitbreiding met een mestvarkensstal voor 1.120 dieren en een mestopslag van 1.560 m³ wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien december 1900 achtennegtig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.